

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

●● Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ●●

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri...
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít tel.

A szegény-menház ügye.

Egyike azoknak a helyi ügyeinknek ez is, amelyeknek roppant lobbanékonyással rohanunk neki; hogy: no, ezt most nyomban meg kell valószínűsíteni, mert a szegényeinkről való gondoskodás, az adott viszonyok közt, egyike a legsürgősebb megoldásra váró ügyeinknek; — de aztán a hirtelen lobbott vetett lelkesedés egyszerre kihamvad, hogy még parazsa is megszenesedjék a belvillongás tusáiban.

A szegény-menház ügye jóformán megfeneklettnek mondható ma.

Egy ideig, majdnem két évig álltunk magunkat vele, hogy Burián Lajos városi ügyész, ez idő szerint helyettes polgármester egészséges eszméje, mely szerint ily emberbaráti intézmény, egy városi szegény-menház és árvaház együttes létesítése, az árvapénztárunk mintegy 80000 frtot tevő tartaléktőkéjével megvalósulhat. Azonban a belügyminiszter a végén kimondta, hogy azt a pénzt ilyen célra felhasználni nem engedí és ime, — gazdagabbak vagyunk egy csalódással és egy megfeneklett kérdéssel, szegényebbek egy valóban egészséges

és életrevaló eszmével, amely ha megvalósulhat vala: egyszermindentkorra végéig vetheti városi szegényügyünk mai nyomorúságainak

Nem ismerjük a belügyminiszteri tagadó határozat tartalmát és így persze az indokait sem; így azt sem tudhatjuk: vajon lehetséges lenne-e a Burián Lajos eszméjét még egyszer felszínre vetni és még egy kísérletet tenni újabb felterjesztéssel, ha az talán a siker több kilátásával kecsegtetne. Olybá kell hát vennünk azt a rendeletet, mint egy szépen indult mozgalom megfullasztóját. És — mert végre is szegényügyünket valahogyan rendezniünk kell; mert az a mai kárhozatos mivoltából okvetlenül kiemelendő: gondoskodnunk arról, hogy ezt a ma nem kevésbé égető helyi kérdést, minden vizálgkodást, minden házi perpatvart félretelve, a magunk erejéből megoldjuk; és megoldjuk úgy, ahogy az a célnak leginkább megfelelő, ahogy a megoldást az ügynek úgy erkölcsi, mint anyagi oldala egyaránt megköveteli.

Arról, hogy a szegénymeházzal kapcsolatban árvaházat is létesítsünk, az adott viszonyok közt, természetesen le kell tennünk. Elég áldozatot fog

követelni és elég buzgó odaadást az egyik kérdés, a szegényügy megoldása is, ha mindjárt nem komplikáljuk is azt más, bár nem kevésbé fontos kérdéssel.

Sok jó akarattal, nemes buzgósággal, együttes erővel a szegény-menház létesítését, dacára a belügyminiszter fentemlitet tagadó határozatának, a magunk részéről nem soroljuk a magunk erejéből kivihetetlen feladatok közé.

Igaz: vannak ennél még égetőbb, sürgősebb megvalósításra váró közkérdéseink is, mint p. a városházépítés kérdése. De az egyiknek megoldása nem zárja ki azt, hogy egyidejűleg a másiknak megoldása módzataival is ne foglalkozunk, annyival kevésbé, mert hiszen a városházépítést egészen más eszközökkel valósíthatjuk csak meg, amelyek semmi befolyással sem lehetnek a szegényügy rendezésére.

Az utóbbinak megvalósításánál ugyanis — nézetünk szerint — arra kell főfigyelemmel lennünk, hogy ez lehetően a ma, szintén a szegényügyre fordított összegek, vagy ezeknek megfelelő kölcsöntőkék segítségével, e mellett még olyan segélyforrások igénybevételével legyen keresztülvihető, ame-

TÁRDA.

Az ő utolsó akarata.

— Beszélyke. —
(Folytatás.) 3.

— Hiszen ez valami kedvesen hangzott; vélte Agáta, miközben karja bizalmasabban simult hozzám. De — valamit éppen eszembe is juttatott. Tudod-e János, hogy még soha, sem menyegzőnk előtt sem azóta nem mondtad nekem, hogy szeretsz; te különös ember.

Az erdőeskét esthomály borítja. Barátságos karral fogott át bennünket a szürkület. Agáta tiszta, szelid szeméi olyan bizalommal tekintettek fel hozzám, és rajta kívül bizonyára senki sem hallotta volna, ha most lehajlok hozzá és néhány szeretetteljes, gyöngéd szót sugok a fülébe. De büszke voltam igazságszeretetem- és őszinteségemre és a szó, mely hazugság leendet, sehogy sem férközött ki ajkamon.

Agáta kacagva tekintett fel hozzám. Még a gyanú árnyéka sem látszott tiszta lelkét megzavarni.

— Csak a féle szeszély ez tőlem, János; folytatá kacagva, igyekeztvén, hogy tekintete az enyémmel találkozzon; csak olyan hirtelen jött gyermekes gondolat, de egyszer, csupán egyetlenegyszer még is szeretném hallani,

hogy szeretsz és nem ostoba, nagy vagyonomért vettél nőül.

Oh, Dóra! bár csak ez egyszer voltam volna képes hazudni; ha csak az egy kicsiny, gyöngéd, szerelmi szót hazugul vettem volna ajkamra! Ó hitt volna nekem és boldog marad. De nem voltam képes kimondani, legkevésbé így, mintegy parancsszóra.

— János! és egyszerre minden vidámság eltűnt hangjából és az izzó aggodalom szállta meg hirtelen egész lényét. János! hát olyan borzasztó volna ily szerelmi vallomást tenned?

— Agáta! feleltem; szavaid gyötrenek. Ne kérdezz ily gyerekesen.

Kivonta a karját az enyémből, megállt mintha lábait földbe gyökerezett volna, arca elhalványult és tekintete meredten, rémülettel szegeződött reám.

— János, az istenért! — tudom, hogy balga és gyerekes vagyok, tudom, hogy megsértelek, de olyan sajátos aggodalom száll meg. Édes Jánosom, mondd, hogy szeretsz, úgy ahogy én szeretlek, ahogy egy férjnek nejt isten előtt szeretnie kell és én bensőleg, forrón bocsánatot kérek tőled, hogy ebben valaha kételkedni is képes voltam.

Oh, Dóra! Hazudni akartam érzésvétből, könyörületből, de nem voltam erre képes tiszta, sugárzó tekintetének hatása alatt.

— Gyötörsz, Agáta; szóltam hát ismét. Nem adhatok kérdésre választ, — nem adhatok.

— Tehát a pénzemért vettél volna nőül? — Oh, mondd, hogy nem így van!
— Valóban a pénzemért, János?

— Igen...

En, valóban én mondtam ki ezt az örületes, ezt a kegyetlen, kiméltelen, durva szót, vagy valami idegen? De a szó ki volt mondva, mondhatnám Agáta tekintetének csodás varázsával felidézve, szinte mielőtt eszmélni voltam képes.

Mi haszna, hogy a következő pillanatban, hirtelen feltámadt megbánással szépiteni, szelidíteni igyekeztem azt ezernyi más szóval, mely egyszerre bőségesen tolt ajkamra. Mi haszna vallottam meg, hogy okvetlenül gazdag nőt kelle elvennem, hogy az ismert összes leányok közt ő tűnt fel előttem a legbájosabbnak, legszeretreméltóbbnak, — hogy nálammal senki jobb barátja nem lehet, — hogy így köttetik ezernyi-ezer házasság, forró szenvedély nélkül, melyek épp ezért a legboldogabbak is! — Oh, Dóra! Mindez csak üres szólam volt, ha azt az egy szót nem voltam képes kimondani, amelyet hallani vágyott és amelynek most már bizonynyal hitelt sem adott volna.

(Vége köv.)

lyek ha más címtől elvonatnak, e cím kiadásai épp a szegény-menház létesítése által legyenek csökkenthetők.

Ezenkívül társadalmi mozgalmat kellene e nemes ügy érdekében hatóságilag megindítani, adakozásra szólítván fel a város közönségét, mely ha ezer forintot volt képes, kicsiny összegként összehozni a felvidéki tótok nyomorának enyhítésére, (mert körülbelül annyi gyűlt össze e célra Szentesen) bizonyára nem zárkozik el szűkeklően az adakozás elől akkor sem, amikor arra hívják fel, hogy saját szegényei menháznak létesítéséhez járjon hozzá adomány-filléreivel.

És ha a szentesi kaszinó alig két-százat tevő tagjai, az új kaszinó-épület emelése céljaira, elég áldozatkészen mintegy 4500 ft értékű kamat nélküli kisorsolando részvényt tudtak jegyezni: meggyőződésünk, hogy az esetre, ha Szentes egész társadalmának jótékony-ságához apellálunk egy olyan emberbaráti cél megvalósítása érdekében, mint a szegény-menház, úgy akkor ez a társadalom össze fog adni legalább annyit, ha nem még egyszer annyit, mint amennyit a kaszinótagok a maguk új hajlékának felépítéséhez összehoztak, még pedig nem kölcsön-, hanem örök adományként.

Hiszen e részben alapítványokat tehetnének a helybell egyházak is, mindenki a lélekszámához és anyagi erejéhez mérten és — ha erre felhivatnak, bizonyára nem is zárkoznak el ridegen ily felhívás elől.

Ily módon, nem is számítva többre, mint 5—6000 ft közadományra, a szegény-menház építési költségeinek egy tetemes részét már ezzel biztosítva látnók; mert a mai ocsó építési viszonyaink közt 15000—16000 ft költséggel, — a telek áráról eltekintve, amire nem is szabad külön számítást tenni, mert az építkezésnek a város valamely telkén kell történnie — a célnak mindenben megfelelő szegény-menházat létesíthetünk, hol már az intézet gondnokának állandó lakásáról is gondoskodva van.

Ha tehát a közadakozásból, a város egész közönségétől befolyt összeget csak 5000 ft-ra becsüljük is, tíz-tizenegyezer ft az, aminek földözeteről gondoskodnunk kellene.

Ugye, tegyünk egy kis számítást. A város mai éves költségvetésében szegények házi segélyezésére 6047 ft van felvéve, amely összegből 165 szegény kap egész vagy fél segélyt.

Fel van ezenkívül véve a város külső és belső kertjénél évenként alkalmazott napszámosok díjában 1100 forint.

Nem kecsgettjük magunkat azaz, hogy e két kert művelésénél, a szegény-menház lakóinak munkaerejét értékesítve, ezt az egész 1100 ftot megtakaríthatjuk, de igenis hisszük, hogy a henyőzést, gyomlálást, sőt az egyéb könnyebb kerti munkát, mint szőlő-kötözés, fatisztítás, öntözés stb. a szegény-menház lakói bizvást elvégezhetik, amivel a kerti napszámos költségvetésileg megállapított 1100 ft

összege, számításunk szerint mintegy 500 ft-ra redukálódna. Az így fel-szabadult 600 ft aztán megfelelően éppen egy 10.000 ft-os szegény-menház kölcsön annuitásának, amely kölcsönből és a közadakozásból befolyó összegből az épület felépíthető volna, a nélkül, hogy a költségvetésünkben 6000 ft-tal szereplő szegény-segélyezés összegét csorbítanunk kellene.

Mint fentebb mondtuk, ma 165 házi szegényt segélyez a város. Hogy ez milyen megbízhatatlanul, milyen slendrián módon és mennyire nem érdem szerint lesz kiosztva: erre már nem egy ízben, konkrét esetekre is hivatkozva, mutattunk rá.

És számításunkban aligha csalódunk, ha azt mondjuk, hogy az esetben, ha a segélyezendőnek a szegény-menházban kell laknia, az így segélyezendők létszáma jelentékenyen le fog apadni és nem lesz több 120-nál.

Átlag véve tehát a 120 szegény-menházi lakót számlálva, egy-egynek ottani ellátására, pusztán a költségvetésben ma segélyezésekre felvett összegből, mintegy 50 ft esik, ami — tömeges ellátásról lévén szó — nem éppen megvetendő összeg, annyival inkább, mert a menház lakóinak még oly kis munkaereje is kellően volna hasznosítható úgy, hogy ellátásuk költségeinek fedezéséhez e munkájukkal önmaguk is, ki-ki erejéhez mérten — hozzájárulnának.

Mindezekon kívül pedig nyitni kell a leendő menház részére egy más jövedelem forrás is, úgy, ahogy Szeged is teszi ezt árvaházánál.

Ott ugyanis évről-évre, ősz felé, mikor a gazda csúre, kamrája megtelik az ég áldásával, végig koledálják a várost az árvaház javára. Es kitől ami telik: búzát, főzeléket, zsírt, szalontát, azt adományoz, biztosítván így az intézet konyhájának szükségletét több hónapra is.

Ha mindezekhez még hozzátesz-szük, hogy egy szegény-menház léte-sülése esetén a pecsétes koldusokat befogadó mai felekezeti ispotályok is beszűntethetők volnának épp a menház javára: azt hisszük, eléggé bebizonyítottuk ily intézet létesítésének lehető-ségét önerőnkökből. Itt hát csak tenni kell. Cselekedni mielőbb.

Furcsa dolgok. Egy csongrádi szenzáción hirt hoz a »Szentesi Lap« f. évi 17-ik száma »Fészkelődés« címen.

E szerint az ottani szabadpártiak körében aláíráásokat gyűjtenének egy kérvényre, a melynek célja nem kevesebb, mint: a belügyminisztériumnál Tallián Bélának a csongrád-megyeyi főispáni székéből való eltávolíttatását szorgalmazni.

A kérelem indoka — a hir szerint — az volna, hogy Tallián keze alatt szétmállik a vármegyében a kormánypárt, eltávolíttatását tehát pártpolitikai tekintetek teszik kívánatossá.

A hir, az abban kifejezett gondolat olyan monstruózus, hogy első pillanatra szinte elementáris erővel bénítja meg elméledési képességünket, de a következő percben már

előtérbe tolnak annak hihetetlen volta és maga a hirkovácsolás e fajtája szánakozó mosolyra ingerel.

Nem olvassuk, nem is látjuk a »Tiszavidék« című csongrádi lapot, melyre a »Szentesi Lap«, mint kútforrásra hivatkozik; nincs hát módunkban az egész szenzációs közleményt az eredeti alakjában élvezni. Azonban a »Fészkelődés« okoskodásai és következtetései világosan állítják elénk az egész szenzációs ujdonság vég-célját és ezért, de azért is, mert e következtetésekben sok olyan van, amit hallgatag nézni nem szabad, foglaljuk az egész dol-gal.

A következtetések során ugyanis a »Fészkelődés« oda jut, hogy való-szinűnek állítja, miszerint a csongrádi állítólagos mozgalom innen, a szentesi központból, tehát az alispántól nyeri inspirációt, vagy legalább a bátortánságot és történik a következtetés nyilván elárult azon célzattal, hogy a főispánt e központ, tehát az alispán és a párt ellen igerelje.

Nos hát; szemben ezzel mi is konstata-lunk Tallián Béláról egyet. Azt nevezetesen, hogy a béke helyreállítása érde-kében elkövethet ugyan mindent, ez nemes ambíció és őt ebben istápolni, segíteni mindenkinnek becsületbeli kötelessége, aki e vár-megyeyé javát igazán akarja.

Azonban, tegye bár a békekísérleteket, mint a »Szentesi Lap« állítja — felsőbb útasításra, vagy saját neme-sebb ösztönből, mi úgy ismerjük őt a mult-ból, mint aki sokkal több élettapasztalattal és emberismerettel is bír, semhogy a béke-kísérletek elvakítsák és, — már az eddigi kölcsönös érintkezésből is meg nem ismerte volna Csató Zsigmond dr. alispán nagyon is nyílt, egyenes jellemét, amelytől minden olyan aknamunkák sugalmazása mindenkor távol áll és távol is fog állani, amilyenek, a szenzációs hir nyomán, — ha való ez a hir — a csongrádi mozgalmat kellene bé-lyegeznünk.

És éppen mert a főispánt ilyennek ismerjük, vagyunk mi is egészen nyugodtak a tekintetben, hogy az egyenletlenség magvát közte és a vele együttes működésre hivatot-tak közt elhinteni még ilyen szenzációs hir-rel és az abból levont következtetésekkel sem fog sikerülni.

Hogy pedig magáról az állítólagos csongrádi szenzációs mozgalomról beszéljünk, mint már jeleztük is, annak eszméje olyan monstruózus, hogy akarva sem adhatunk e hírek hitelt mindaddig, amíg teljesen megbízható forrásból nem nyerc megerősítést; — ami helyett azonban bizonyosan épp ennek ellen-kezője, a dezavualás fog kétségtelenül be-következni.

Egy dolog már ma is bizonyos előttünk: hogy — ha csakugyan létezik ilyen mozgalom Csongrádon, annak a gondolata is örületes és hogy attól a szentesi központ nem-csak távol áll, de sőt éppen Csató Zsigmond dr. alispán volt az, aki nyomban a hir elolvasása után hivatalosan is kérdést intézett e részben a csongrádi járás főszolgabírójához, hogy tőle kellő felvilágosítást nyerjen.

És bizonyos előttünk még két dolog: 1.) Ha valóban létezik az a képtelen mozgalom Csongrádon, úgy azt nemcsak rosszaljuk és élesen el is ítéljük, de bizonyára rosszalja és el is ítéli velünk együtt mindenki, aki e vármegyeyé javát ósztintén

akarja és Tallián Béla itteni működésén — miként mi — megbizik.

2.) Ha pedig annak a mozgalomnak a híre nem egyéb céltalan rosszakaratú, szenzációs hírlapi kacsnál: úgy e kacsa szárnyra bocsátása a lehető legszerencsétlenebb gondolat és éppen nem alkalmas a béke amúgy is zsenge plántájának megszárítására, életrosszá fejlesztésére.

Ujdonságok.

Szentes, 1893. február 9.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselőtestülete ma délelőtt 9 órakor rendes havi közgyűlést tartja a túl a kurcai teremben. A közgyűlés tárgysorozatából, mint érdekesebbeket, emeljük ki a következőket: Mikecz Ödön dr. városi főjegyző fegyelmi ügyében kelt 1305.—k. i. 892. számú határozat betérjesztése; polgármester jelentése a f. év első felében működni hivatott számonkérőszék alakítása tárgyában; a fogyasztási adóbiróság számadása az 1889.—1890. és 1891. évekről; a 2137 frt 43 kr. fogyasztási adójövedelem ajándékközzégre vonatkozó legújabb belügyminiszeri határozat betérjesztése; küldöttségi jelentés a fogyasztási és italmérségi adó kezelésére vonatkozó lezárolásról.

— **Vármegyei iskoláügyek.** Lassan-lassan megjavulnak Csongrádmegye iskoláiban amaz állapotok, melyek egy évtizeddel előbb még a »tűrhetlen« jelzőt érdemelték ki. A tanhatóság gondos és éber tevékenysége lassú bár, de fokozatos javulást eredményez a népoktatásügyben, s hovatovább építeni lehet már a részletekben is. Erre mutat több rendelet, mely a közigazgatási bizottság határozatából látott napvilágot, melyek számos irányban vannak hivatva orvoslást nyújtani. Így a közigazgatási bizottság intézkedett, hogy a községi iskolák termel évenként legalább kétszer (a nagy szünetidőben és husvétkor) kimeszeltessenek s általában a köztisztviselők nagy figyelm fordítottassék. E tekintetben a községi és körörszoros szigorú utasítást kaptak, hogy az iskolai köztisztviselőt éber figyelemmel kísérjék s tapasztalataikról dr. Terkina Gyula kir. tanfelügyelőnek esetről-esetre jelentést tegyenek. — Még fontosabb intézkedése a közigazgatási bizottságnak, mely az iskolabájtásra s a mulasztások bírságolására vonatkozik. E tekintetben dr. Terkina Gyula kir. tanfelügyelő is átiratot intézett úgy a községi előjárásokhoz, mint a főszovalbírókhoz. Részletve van ebben, hogy a községi előjárók a szorgalmi idő megkezdését idejében tartoznak tudatni a szülővel. A beírottakról, legyenek azok akár népiskolába, akár az ismételőiskolába járók, — pontos névjegyzék küldendő a kir. tanfelügyelőnek, hogy így a mulasztások szigorúan ellenőrizhetők legyenek. A bírságolás szigorú kötelezővé tétetik a községi előjáróknak. A befolyt bírságnézek részint szegény tanulók felségélyezésére, részint az iskolai könyvtár gyarapítására lesznek fordítandók. — S ha a bírságolás sem vezetne a kívánt eredményre, úgy a kir. tanfelügyelő a mulasztó gyermek mellé gyámot fog kinevezni. — Ugyanily tervben tartott értesítés ment a felekezeti tanhatóságokhoz.

— **Véglegesítés.** A kereskedelemügyi miniszter Regdon Gejzát, a csongrádmegyei kir. államépítészeti hivatal mérnökét állásában véglegesen megerősítette.

— **Házavató.** A kaszinó f. hó 11-iki házavató táncvigalmára nagyban folynak az előkészületek. A termék parkettjének fényezését ma-holnap befejezik, a még hiányzó tölkök a bál napjáig szintén megérkeznek és elhelyezhetők lesznek, szóval: 11-ike szép ünnepe lesz az együletnek, azzá fogja azt avatni az általános érdeklődés, mellyel az előkelő közönség a táncvigalom iránt visel-

kedik. A rendezőség által a hölgyek meglepetésére szánt táncrendek is megérkeztek már Budapestről és egyszerű, a mellett izléses kiállításuk dicséretére valai hazai díszműiparunknak, az azokat kiállított Seefehlnercének. E gyönyörű táncrendek bizonyára a kaszinói házavató táncvigalom egyik kedves emlékeit fogják képezni a résztvevő hölgyeknek.

— **Lemondás.** Szathmáry Ede ügyvéd, a vármegyei közigazgatási bizottságba a legutóbbi megyeyűlésen bevalasztott megyebizottsági tag, akit a bizottság fegyelmi választmányába is bevalasztottak, a közigazgatási bizottsági tagságról — mint értesülünk, lemondott. Mi indította a nevezettet, hogy ezen szép bizalmi állásról lemondjon: erről még sejtelmünk sincsen. Lemondása folytán, a legközelebbi — e hó folytán — tartandó megyeyűlésen ezen állás választási útján leendő betöltése válik mindenesetre szükségessé.

— **A dorosmai közbirtokosság** folyó hó 5-én rendkívüli zajos közgyűlést tartott, mely azonban a terrorizmi akaró kisebbség minden törekvése dacára végül sima lefolyást vett. Felolvasták az elnöki jelentést az 1892. évről, melyet a közgyűlés tudomásul vevén, az 1893. évi költségelőirányzatot terjesztette elő az elnök, Farkas Imre. Kiténik ebből, hogy a folyó év tetemes kiadásai dacára, körülbelül 6000 frt tiszta jövedelem maradt a közbirtokosságnak. Erdekes tárgya volt a közgyűlésnek Hegedűs Imre és társainak, a dorosmai kántorválasztás ügyében elítelt vádlottaknak kérelme, melyben az ügyben fölmerült költségek fedezésére segélyt kérnek. A közgyűlés, a humánus célt tekintve, a kérvényezőkné méltányos segélyt szavazott meg. A legelteségi ügy miként való gyakorlására nézve szavazást rendelt el a közgyűlés. Együttel elhatározta, hogy ezután minden év január havában közgyűlést kell tartani s ezen kívül akkor is, ha a százas bizottság szükségessé látja. Jövhagyta a közgyűlés a százas bizottság azon fölébezzett határozatát, hogy ezentúl a közgyűlésen és a bizottsági üléseken való megjelenésre a közbirtokosság ügyvédje, dr. Papp Dezső fölkeressék. A közgyűlés rendes lefolyását egy 20—30 egyénnel álló elenyésző kisebbség minden eszközzel meg akarta gátolni, ez azonban megtört különösen Komáromy Ede közbirtokossági jegyző erélyén, ki rendkívüli tapintatával megakadályozta azt, hogy a zajos jelenetek el nem fajultak s végül a tisztviselőket minden határozatának elfogadását keresztülvitte.

— **Elhalasztott esküdtészi tárgyalás.** Budapestről vett magánértésülünk szerint, a vármegyei közg. bizottsága nevében Sima Ferenc lapszerkesztő ellen megindított sajtóperben a f. hó 9-ére, tehát mára kitűzött esküdtészi tárgyalás elhalasztott. Fentartással közöljük e hírt, miután a fővárosi lapok f. hó 7-iki számaiban épp ennek ellenkezője lett közölve, hogy t. i. a tárgyalás megtartatik.

— **Vásár a közelben.** Szolnokon a f. hó 19-én és 20-án lesz a téli országos vásár, első napon a jószágvásárral.

— **Tolvaj cselédek.** Két jó madarat kerített tegnapi lépre a rendőség, két cselédleányt, kik közül az egyik: Argyleán Eszter helybéli születésű és Schreier Jánosnál volt szolgálatban, a másik pedig: Pintér Mária b. gyulai illetőségű és Hoffmann Jakabnál volt szolgálatban. A két jó madár a tolvaj szarka mesterségét űzte, kenyéradójuktól különféle felhéműket csepegtek el és azt közös fészükbe, Fodor Eszterhez hordozgatták, ki — mint avatott orgazda, kezelte a lopott holmit. Végül aztán a tolvaj cselédek a cselédkönyveik kézhez kapritásával odébb álltak munkaadóiktól és mintha szénájuk a legjobb rendben volna, jelentkeztek helyszerzés céljából, a cselédhelyező intézetben. A karosult gazdák feljelentése folytán azonban a rendőség

tette rájuk a kezét, hol bizonyára alapos oktatást nyerne majd az enyém és tied közt való törvényes megkülönböztetés tanából.

— **A nőegylet dominó-bálja** sikere érdekében már körözik az egyleti tagok közt az aláírási ívet, hogy kik kívánnak az estélyen dominó-jelmében, álarcosan megjelenni. Ez mindenesetre szükséges nálunk, ahol az álarcos balak iránt bizonyos idegenkedés van, úgy, hogy könnyen megeshetnék, miszerint ily kötelező aláírás nélkül a rendezendő vigalomban mindent találánk, csak éppen — dominókat nem. Ugy halljuk, hogy az ívet eddig már többen aláírták, és miután — mint értesülünk — az egylet csak az esetben ragaszkodik a dominó-bál rendezéséhez, ha legalább 20 hölgy vállalkozik ily jelmében való megjelenésre, — ennél fogva az est e részben való sikere már jóformán biztosítva van.

— **Iparos-ifjaink.** A már múlt évben felozlott »Képző- és Segélyező-Egylet« helyébe egy »Önképző-Köre« alakítására, a még mindig működő választmány, mint szervező-bizottság által megtették a szükséges lépések. Az »Önképző-Köre« alapszabály-tervezete elkészült. Az alakuló közgyűlés napjával folyó hó 19-ikének délutánja tüzgett ki. Hogy a megalakulás iránt minél tágabb körben érdeklődés keltessék, a választmány az összes szentesi iparos-segégeket meghívja külön-külön az alakuló közgyűlésre, alkalmat adni óhajta nekik arra, hogy a megalakítandó »Önképző-Köre« céljával az alapszabályok tárgyalásából közelebb megismerkedve, kedvet nyerjenek a belépésre. — A legutóbbi választmányi ülésben Petrovics Soma egyleti elnök határozottan kijelentvén, hogy az elnökséget tovább semmi szín alatt sem vállalkhatni el, ifjainkra vár a feladat: alkalmas, hivatott férfiu kezébe tenni le a megalakítandó »Önképző-Köre« vezetését.

— **Akinek nyoma veszett.** Nagy ideje már, hogy Solyom Sándor helybeli illetőségű egyén hazulról eltűnt és nyoma veszett. A hatóságoknak minden igyekezete, hogy közzéssék a hollettét kipuhatolják, eredménytelen, hiú fáradozás volt s épp ezért kéri most a rokoniak eltűnésének hatóságilag való igazolását a rendőrségnél.

— **Egyházi közgyűlés.** A szentesi evangélikus egyház vasárnap délelőtt 10 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését. A számvizsgáló bizottság jelentésén és az évi költségvetés tárgyalásán kívül egy évre a gondnoki állás is betöltendő lesz. Ez állásra is alkalommal is — mint már évek óta — Holik Lajos, Sulcz Lajos és Mátéfy Ferenc érdemei egyháztagok hozhatnak a presbitérium által javaslatba. Ugyane közgyűlés elintézésére vár a kérdés is, miként kívánja az egyház száz éves fennállásának fordulóját megünnepelni? A folyó év dec. havában lesz ugyanis száz éve annak, hogy az evang. hívek, egyelőre mint az orosházi anyaegyház filijája, szervezkedtek.

— **Az eb veszett volt.** Hirt adtunk róla, hogy a rendőség annak az ebnek az agyveljét, amely két egyént megmart, felküldte Budapestre, a Pasztor-intézetbe megvizsgálás végett. A nevezett intézet vezetője: Högyes Endre dr.-tól a napokban érkezett le a jelentés, mely szerint a vizsgálat megállapította, hogy a marakodó eb valóban veszett volt.

— **Gyűjtőgető rendőség.** Emelítettük már, hogy rendőrségünk, a hozzá érkező felhívások és gyűjtőívek alapján szép tevékenységet fejt ki a különböző jótékony célokra való adománygyűjtésben. Ujabban az ó-becsei ref. főegyház templomépítési alapja javára eszközölt a rendőség gyűjtést, melynek eredménye azonban igen csekély összeg, 2 frt 65 kr. volt.

— **Cigányok vendégzereplése.** Elmeles cigányok, Fehér Ferenc és két társa. A napokban is Mágocsra tettek kirándulást, hogy ott vendégzerepljenek, felvidítván siró-rívó hegedűjük hangjával az ottani lakosokat. E vendégzereplésnek azonban gyors és szomorú vége lett, mert — mint értesül-

lünk, nem csupán szép hegedűsözóhoz értet-
tek a vándor-műszak, hanem egy ottani ember
erőszakos kifosztogatásához is, akitől 3
frt és néhány krajcárt raboltak el. Ezért aztán
a csendőrség elfogta őket és Szentesre haza-
kísérve, átadta — jelentéstétel mellett, a
rendőrségnek.

Báli selyem-szöveteket méterenként 45
król 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és szí-
nes selyemszöveteket is méterenként 45 król 11 frt
65 krig — sima, csikozott, koczkázott mintázott, da-
mazott stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta
és 2000 különböző szín s árnyalatban) postábrét és
vámmentesen szállít: **Henneberg G.** (cs. kir. udv.
szállító) **selyemgyára** Zürichben. Minták postafor-
dulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros
és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (4.)

ÉRTESETÉS.

A »Kereskedő Ifjak Egyesülete« tagjait
ezúton is értesitem, hogy a szombati felolvasó
esték a f. hó 11-én este 9 órakor újból meg-
kezdődnek és minden szombat este folytatódni
fognak.

Szentes, 1893. február hó.

Richter Jakab,
m. titkár.

Irodalom.

A »**Vasárnapi Ujság**« február 5-iki száma
19 képpel, s a következő tartalommal jelent
meg: »Arcképcsoport az 1848-49-iki magyar
táborból.« (Képpel: Streliskynck 1849-ben,
Budavár ostroma után felvett daguerreotyp
képeről rajzolta Cserna Károly.) — Költe-
mények: »Lithon vagyok,« Sántha Károlytól;
»Elbolyongni.« Sió Ferenceltől. — »A Kúculi.«
Kutya-história. Irta Szívós Béla. — »Panama-
botrány.« (Képpel: »Lesseps Károly a törvény-
szék előtt« és 8 arcképpel: Perivier, a tör-
vényszék elnöke, Fontene Marius, Blondin
Lipót, Lesseps Károly, Baihaut, Cottu Henrik,
Arton arcképpel.) — »A Mazas börtön.«
(4 képpel.) — »A majmok nyelve.« — »Vár-
kastély a Kárpátokban.« Regény Verne Gyul-
ától. (Képekkel.) — »Hampelné Pulszky
Polixena.« Sebestyén Stetka Ilonától. (Arc-
képpel R. Hirsch Nellitől.) — »Lakodalom
a német császár családjában.« (Frigyes Ká-
roly hesseni herceg és Margit porosz her-
cegnő arcképpel.) — »Csontkorszak.«
Czékus Lászlótól. — »Angol könyv Magyar-
országról.« (Képekkel: 1. Angol hölgyek egy
bodzas-ufalusi paraszt lakodalmon. 2. Horto-
bágyi kocsis.) — »A magyar hírlapirodalom
1893-ban.« összeállította idősb Szinyei József
a m. n. muzeumi hírlapkönyvtár őre. — Iro-
dalom és művészet; Közintézetek és cgyeklet;
Mi újság; Sakkjáték; Képtalány; stb. rendes
rovatok.

A »**Vasárnapi Ujság**« előfizetési ára
negyedévre 2 frt, a Politikai Újdonságokkal
együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Tár-
sulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem
utca 4. szám).

KÖZGAZDASÁG.

Borbehozatal. 1892. októbertől jan. 20-ig
Fiume és Trieszt kikötőiben összesen 498.
335 hektoliter bort hoztak Olaszországból
és pedig: Fiume 201.148, Triesztbe pedig
297.187 hektoliter. Megjegyzendő még, hogy
mig Triesztbe dec. 19-étől jan. 14-ig 55128
hektolitert hoztak, addig Fiumébe dec. 18-tól
jan. 7-ig is 59.048 hektolitert hoztak be. Ezen
nagy behozatal, mely most érte el tetőpontját,
már csökkeni kezd, minthogy a bor-szezőnnek
február—március hónapokban már vége van.

Szeszőfőz tanfolyam Kassán. A földmi-
velésügyi miniszter közhírré teszi, hogy a
kassai gazdasági tanintézetben, február 25-től
számítandó hat hétre szeszőfőz tanfolyamot
rendeztet. Ezen tanfolyamnak célja a mező-
gazdasági szeszgyárak számára szeszőfőzőket
gyakorlatilag és elméletileg kiképezni. A tan-
folyamot részt vehet mindenki, ki a magyar
nyelven járatos, írni, olvasni és számolni tud.
A tanfolyamra jelentkezők a szeszgyárban
előforduló összes munkálatokat végezni köte-

lesek. A tanfolyam befejezésével a jelentkezők
gyakorlati és elméleti vizsgálatot tesznek.
Tandij és vizsgálati díj 22 frt; jelentkezők
élelmezésről és lakásról gondoskodni tartoznak.

CSARNOK.

A házasság égben kötötték.

— Karcolat. —

Irta: Révész Mihály.

(Vége.)

Még egy hónap is alig múlt el azon
nevezetes esketés után, mikor én ama szép
beszédet tartottam. A timentem a másik pa-
rokhiára valamiért. Hát ime, a folyosón ott
látom az általam eskettet ifjú párt s velők
egy szép fiatal asszonyt. Illedelmesc köszön-
tek, a mit én úgy fogadtam, mintha soha se
láttam volna őket, mert pogány sejtetem vil-
lant meg agyamban. Az ifjú pár csakhamar
bement a nagytiszteletű úrhoz, a szép fiatal
asszony kint maradt, én pedig leültem egy
lócára. Egy darabig a távoli kék égbe fűg-
gesztve tekintetem, visszagondoltam az én
szép esketési beszédemre s a nagytiszteletű
úrnál jelentkező ifjú párra. Majd a szép fiatal
asszonyon megakadva szemem, megszőli-
tottam, hogy üljön le mellém, a mit az nyá-
jas tekintettel megköszönve el is fogadott.

— Hát miért jött az a fiatal pár a
nagytiszteletű úrhoz? Talán csak nem vá-
nak? — kérdezém.

— Fájdalom, azok bizony válnak, tisz-
teletes uram, — felelt az asszony.

— Hát mi történt közöttük? — kérdém.

— Elmondom röviden, tiszteletes uram:
Meg kell vallani, — kezdé az asszony
— hogy ez a fiatal pár soha se szerette
egymást egy percig se, csak szüleik akara-
tának engedve, keltek egybe. Egy hétig
mégis csak megvoltak együtt valahogy, ha-
nem egy hét múlva az esküvő után ez a
szegény fiatal asszony azt is észrevette, hogy
a férje nemcsak öt nem szereti, hanem éppen
mást szeret. Ekkor fölismert benne a fél-
tékenység, s ettől kezdve folytonosan per-
lekedtek, civakodtak. És ha egybekelésök-
kor nem szerették, esküvőjük után két hétre
már teljes szívből gyűlölték egymást. A férfi
leplezetlenül mást szeretett, a nő pedig a
szülői házhoz futott; de oda be sem ereszt-
tették, visszaküldték férjéhez, kinek hűséget
esküdött; mit tegyen? engedelmeskedett.

De a férfi csakhamar nagyon beteg
lett; orvost hívatott. Az orvos első tekin-
tetre látta a mérgezés tüneteit, de még volt
ideje megmenteni a beteget. A nő három
héttel az esküvő után gyilkossággal akarta
feloldani a házasság bilincseit s miután ez
nem sikerült, ime, most közmegegyezéssel
törvényes úton igyekeznek azt felbontani.

E percben a viszálykodó házaspár ki-
lépett a nagytiszteletű úrtól. Az én kedves
beszédgőz társam kézszerűtással vitt tölem
búcsút s csatlakozott a távozó viszálykodó
párhoz, kik szemlesütve, komoran mentek
odább. . . egyik jobbra, másik balra.

Én pedig újra elmerültem a nyári kék
ég nézésébe s elgondoltam, hogy a nők,
kiket én angyaloknak szeretek tartani, ör-
dögökké is lehetnek. . . hogy a házasság,
melyet földi mennyországnak képezlek, po-
kollá is könnyen válhatik. . . hogy a férfi
és nő egymás udve, vagy kárhozata. . .

Zivatáros téli este volt. Arcomat pi-
rosra korbácsolta a szélhordta hó. Mikor
egy utcai lámpa közelébe értem, a néptelen
utcán egy nő jött velem szembe, hóna alatt
egy kis batyút szorongatva. Ő volt, az elvált
nő. A mint ráim ismert, megállt, félrefordult
s megvárta, míg én elhaladok mellette, nem
akarta, hogy ráismerjek, nem akarta, hogy
sajnálkozzak rajta. En pedig utána néztem
és úgy sajnáltam szegény asszonyt. Olyan
fiatal volt és máris oly boldogtalan; olyan
hideg volt és ő talán hajléktalanul bujdo-
sott! . . .

A nő sorsa a férfi (s a férfi sorsa
a nő).

Mért büntette Isten oly nagyon ezt az
ifjú nőt? Mert a szülei is, ő maga is vét-
keztek. A szülők olyan férfinhoz erőszakolták,
a kit nem szeretett, ő a szülők iránti enge-
delmességből hamisan tette le a házassági
szent esküt, mert hazudott, mikor azt mondta,
hogy völégényét szereti. Mért nem mondta
ki a templomban, Isten és a násznép előtt,
hogy ő jegyesét nem szereti, nem megy
hozzá, hadd vesszét volna kárba az én szép
esketési beszédem.

Csak most látom át, hogy nagytiszte-
letű úrnak igaza volt akkor, midőn azt
mondta, hogy esketési beszédem hozzá volt.
A mely házasságot a szomszéd asszonyok
szerkesztenek, könnyen szétbomlik az a leg-
szébb beszéd után is, de a mely házasságot
a szeretet Istene köt meg, az örökké meg-
marad. Szerető szívek rövid esketési beszéd
mellett is boldogok lesznek; a hol pedig
szeretőt nincs, hiábavaló ott minden ékes-
szólat.

A házasság égben kötötték!

Vasúti menetrend.

Budapest—k.-sz.-márton—szentesi vonal.

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 ó. 25 p. reggel, 9 ó. 30 p. éjjel.
Szolnokra érkezik 11 óra 28 perc délelőtt, 12 óra
35 perc éjjel.

Szolnokról indul 11 óra 47 perc délelőtt, 3 óra
51 perc éjjel.

Szentesre érkezik 4 ó. délután, 8 óra 13 perc reggel.

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 5 ó. 35 p. éjjel, 12 óra 05 p. d. u.
Szolnokra érk. 9 óra 44 p. d. e., 4 óra 17 p. d. u.
Szolnokról indul 11 óra 22 p. d. e., 4 ó. 47 p. d. u.
Budapestre érkezik 1 óra 50 perc d. u., 8 óra 40
perc éjjel.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 12 óra
25 perc délután, 2 óra 35 perc délután.

Félegyházára érkezik 12 óra 08 perc délután, 4
óra 46 perc délután, 4 óra 56 perc délután.

Félegyházáról indul 12 óra 35 perc délután, 5
óra 20 perc délután.

Csongrádra érkezik 1 óra 38 perc délután, 8 óra
20 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 p. délelőtt, 3 óra d. u.
Félegyházára érkezik 10 óra 18 perc délelőtt,
4 óra 03 perc délután.

Félegyházáról indul 11 óra 01 perc délelőtt, 4
óra 57 perc délután.

Budapestre érkezik 1 óra 20 perc délután, 8
óra 50 perc este.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Dr. Mátffy Ferenc*
Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

Zukermann Ignác

III. tized 125. számú (Nyíry Sándor
vaskereskedő úr üzlete átellenében
levő) háza, mely áll több lakás-
ból és üzlethelyiségből, —
azonnal is kiadó. — Értekez-
hetni a tulajdonossal. 1

Kiadó lakás.

Balogh Benedek III. 45. sz. a.
házánál három utcai padolt szoba,
a hozzátartozó melléképületekkel együtt,
Szent-György naptól kiadó. 3—1

Özv. Tibold Ferencné

I. tized 13. sz. háza kedvező feltéte-
lek mellett eladó, esetleg haszon-
bérbe kiadó.